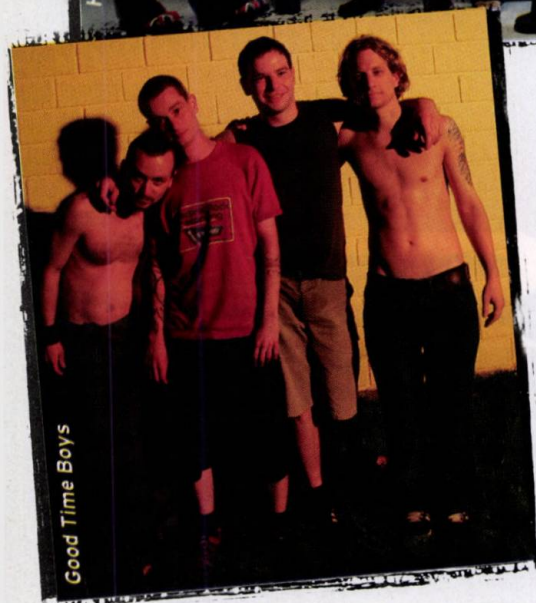
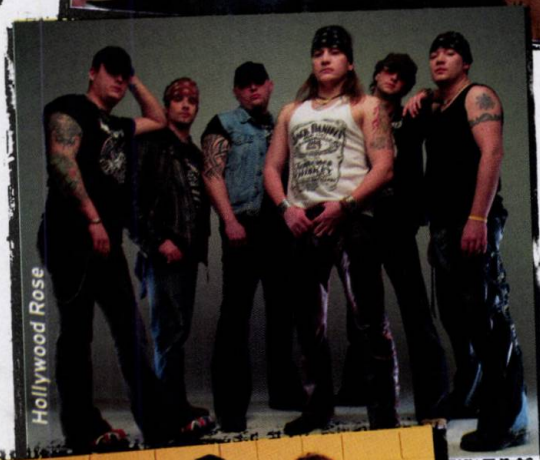

Cover kөркөп

Hollywood Rose
Good Time Boys
Kiss Forever Band
Doors Emlékzenekar

Aki idén ellátogatott bármilyen nagyobb szabású zenei rendezvényre, annak valószínűleg feltűnt, hogy a Tankcsapda, a Kispál és egyéb kihagyhatatlan zenekarok mellett a tribute bandák is kötelező fesztivál kellékké nőttek ki magukat. A cover színtér immár megkerülhetetlen jelenség a magyar könnyűzenében. Hogy a szcénát feltérképezzük, négy tribute zenekart ültettünk asztalhoz. A Doors Emlékzenekar, a Hollywood Rose, a Kiss Forever Band és a Good Time Boys zenészei válaszoltak kérdéseinkre.

Kezdjük a bemutatkozással

Maróthy Zoltán: Maróthy Zoltán vagyok, az 1995 óta működő Kiss Forever Band gitárosa, alapító tagja. Eleinte csak hobbi zenekarnak indult ez a formáció, mindannyian imádtuk a Kiss-t és jólesett a dalaikat játszani. Aztán valahogy egyre komolyabbá vált ez az egész, jöttek a meghívások mindenhol, lett két lemezünk és külföldön is megkedveltek bennünket. Az utóbbi négy évben 17 országot játszottunk végig, évi 70-80 koncerttel.

Kiss Gergő: Kiss Gergő vagyok a Doors Emlékenekar gitárosa, szervezője. A zenekar 1992-ben alakult László Boldizsár (Cotton Club Singers) és Szőlős Gergő szervezésében. Az eltelt tizennégy év alatt minden nagyobb magyar fesztiválon felléptünk, Szlovákiában, Németországban és Erdélyben is koncerteztünk. A zenekartagok képzett, tapasztalt zenészek, több ismert/kevésbé ismert zenekarban játszanak. Célunk megismertetni és megszerettetni minden generációt a Doors muzsikájával. Nagyon sok műfajt magában foglal ez a zene, a blues-tól a rock-on át a jazz rockig, mindenki megtalálhatja a hozzá közel álló stílust, dalokat.

Binges Zsolt: Binges Zsolt vagyok, a Good Time Boys nevű Red Hot Chili Peppers tribute zenekar basszusgitárosa. Nagyjából másfél éve létezik a banda, az Mz/x, Fish! és Insipid zenekarok tagjaival. A tavalyi év inkább betanuló évnek számított, néhány nagyobb fellépéssel, idéntől azonban már komolyabb meghívásokat kaptunk. Koncerteztünk a Hegyalja, a Sziget és a VOLT Fesztiválokon, de leginkább az EFOTT-ot emelném ki, ahol legalább 2000 ember előtt játszottunk.

Sunny: Sunny vagyok, a Hollywood Rose zenekar gitárosa, Guns'n'Roses dalokat játszunk saját kedvünkre és mások szórakoztatására. 3 éve létezik a zenekar, rendszeresen járjuk a klubokat, fesztiválokat, külföldön is megfordultunk már, eddig szerencsére elég jó visszajelzéseket kaptunk. Itt van ve-

Maróthy Zoltán

Soundbullet

THE DIFFERENCE IS AUDIBLE
A KÜLÖNBESÉG HALLHATÓ

Soundbullet

F-SERIES, THE BLACK SHADOW

F-SERIES, THE BLACK SHADOW

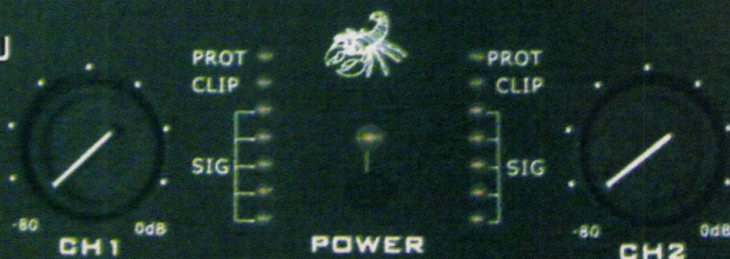

Soundbullet

Soundbullet

f2

WWW.SOUNDBULLET.HU

Binges Zsolt

lem Zaba, a dobosunk és Jesse, az új frontember is. Korábban nem ő énekelt, de nem bántuk meg a cserét, Jesse remekül betölti ezt a posztot, műfajilag közel áll hozzá ez az egész és megjelenésében is hasonlít kissé Axl Rose-ra.

Ennyire számítanak a különbségek egy tribute zenekarnál?

Zaba: Mindenféleképpen sokat jelent, ha az ember vizuálisan is kap egy kis pluszt a koncerten. Ha Jesse kicsi, köpcös és kopasz lenne,

akkor nagy valószínűséggel nem rá esett volna a választás.

Kiss Gergő: Szerintem is fontos, hogy legalább a frontember hasonlítson, hangjában, megjelenésében, esetleg mozgásában is.

Maróthy Zoltán: Nyilván mi is így gondoljuk, ezért is költöttünk sok százezer forintot kosztümökre, festékekre. Ettől függetlenül mégis úgy vélem – még ha kicsit magam ellen is beszélek – hogy nem mindig ez a legfontosabb. Attól, hogy valakinek nincs jó színpadi megjelenése – mondjuk pont kicsi, kopasz és köpcös, ahogy az előbb elhangzott – de állatira szeret egy zenekart, ugyanúgy megcsinálhatja a maga tribute műsorát. Nyilván egy ilyen előadónak a zenére kell sokkal nagyobb hangsúlyt fektetnie. Hiteles és nagyon jó zenei produkciót csinálhat az is, aki egyáltalán nem hasonlít az eredeti művészre. Ha a zenén keresztül képes jól kifejezni érzelmeit, hódolatát a kedvenc zenekara iránt, akkor az teljesen rendben van.

Sunny: A zenekarban én játszom „Slash szerepét” és én például nem nagyon hasonlítok rá. Úgy érzem, elég bénán nézne ki, ha felvennék egy parókát vagy egy cilindert, én is inkább megpróbálom zenével kompenzálni a hasonlóság hiányát.

Nálunk tulajdonképpen az énekest leszámítva senki sem úgy néz ki, mint a Guns'n'Roses tagok, de ez nem probléma. Nekem az a véleményem, hogy egy tribute zenekar esetében legtöbbször csak egy nagyon vékony hajsza választja el a teljesen nevetséges illetve baromi jó produkciót egymástól.

Binges Zsolt: Szerintem egy tribute zenekarnál valóban nem annyira fontos a külső, egy cover bandnál azonban igenis számít.

Ha már itt tartunk, mi is a különbség egy cover, egy tribute és egy emlékenekar között?

Kiss Gergő: Mi például mindenképpen emlékenekar vagyunk. A Doors már nem létezik, az emberek nem tudnak elmenni egy Doors koncertre, ezért is akarjuk az eredeti Doors feelinget visszaadni egy olyan énekessel, aki fazonban is emlékeztet Jim Morrisonra

Sunny: Szerintem az a cover band, ami elsősorban feldolgozásokat játszik. A tribute zenekar, ill. emlékenekar annyiban speciális, hogy egy olyan együttes előtt tiszteleg, amelyik már megszűnt, vagy amelyik már valamilyen oknál fogva nem működik eredeti felállásában.

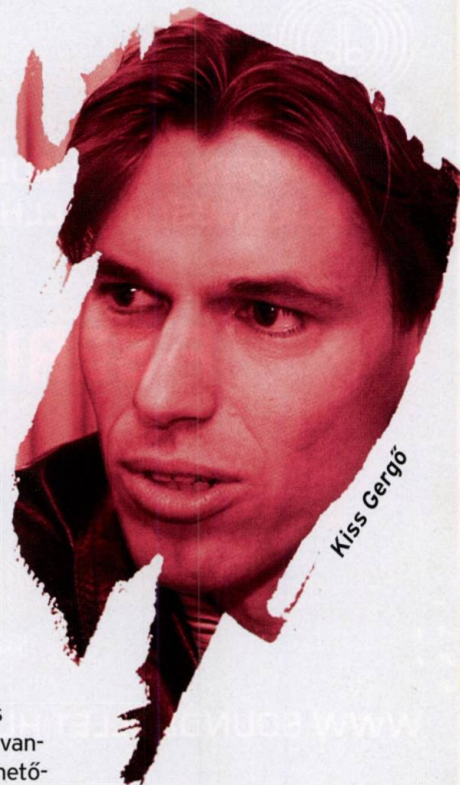
Kiss Gergő: Mi sem hagyományos értelemben vett feldolgozásokat játszunk, azt megtette már Hobo bácsi, inkább megpróbáljuk eredetiben megidézni a Doors koncertek hangulatát.

Binges Zsolt: Szerintem, azért van különbség az emlék- és a tribute zenekar között is. Az utóbbi az én olvasatomban azt jelenti, hogy az adott zenekar számait úgy játssza egy együttes ahogy jónak érzi és nem feltétlenül centire ugyanúgy, mint ahogy az a lemezeken hallható. Mi meghallgatjuk az albumokat és X koncertfelvételt, ebből valami lecsapódik a fejünkben és utána próbán úgy alakítjuk ki a számokat, hogy a stílus megmaradjon, de nem pont úgy játsszuk, ahogy az eredeti előadó. Egy cover zenekar viszont gyakorlatilag egy az egyben azt csinálja, amit az eredeti zenekar. Az emlékenekar pedig – ahogy a többiek is mondták – egy már nem, vagy legalábbis eredeti felállásában már nem létező zenekarnak állít emléket.

Mit gondoltok, mitől lett ennyire népszerű mostanában ez a dolog itt Magyarországon? Tíz éve még nem túl sok ilyen zenekarról lehetett hallani...

Maróthy Zoltán: Valóban, régebben egész más volt a helyzet és más volt a közönség hozzáállása is. Eleinte ránk is furcsán néztek, amikor kifestve, hülye csizmákban, örült ruhákban nekiálltunk játszani. Emlékszem, valahol vidéken léptünk fel és a közönség nem csak csodálkozott, de páran egy idő után fel is szóltak a színpadra, hogy miért nem játszunk valami mást is Kiss-en kívül, elnyomhatnánk például valami Osian vagy Fahrenheit nótát... Aztán az évek múlásával ez valahogy természetes lett.

Kiss Gergő: A tribute zenekarosdi szerintem azért lett most divat, mert kedvelik az emberek a retrós dolgokat. A közönség részéről egyfajta tiltakozás ez a mai műanyag zenék ellen. Sokan vágyódnak az elmúlt évtizedek zenéje iránt, mert nem találják meg a mai kínálatban azt, ami tetszik nekik. Egy Doors, egy Led Zeppelin vagy egy Beatles koncertre ma már nem tudsz elmenni, de vannak zenekarok, akik megteremtik azt a lehetőséget, hogy élőben hallhasd a kedvenc dalaidat.

Kiss Gergő

Fender

DIAMOND ANNIVERSARY
1946 - 2006

**BAUER
SOUND**
HUNGÁRIA KFT.
SZÉKESFEHÉRVÁR
Prohászka u.12. Tel.:22/502-930
bauersound@t-online.hu www.bauersound.hu
online áruház: <http://bauersound.wish.hu>

OBEY GRAPHIC SERIES

Zaba: Igaz, hogy a Guns'n'Roses speciál pont volt Budapesten az idén, de hát mindenki tudja, hogy ez a Guns nem az a Guns, már csak egy ember maradt az eredeti zenekarból, meg egyáltalán. Mi is azt tapasztaljuk, hogy rengeteg fiatal jár a koncertjeinkre, akik sosem láthatták a klasszikus felállást játszani. Egyébként én sem.

Binges Zsolt: És akkor mondhatjuk azt is, arra sincs sok esély, hogy a Red Hot Chili-t lássuk koncertezni itthon. Ugyan voltak egyszer a Kisstadionban, de az már jó régen volt, és ráadásul a legrosszabb felállás játszott. Az idei tavaszi-nyári, ill. őszi turné kapcsán sem jött szóba Magyarország – szóval, egy ilyen tribute bandre is van igény. És nem is kicsi – a másik két zenekarral kizárólag saját számokat játszottunk és – sajnos, vagy nem sajnos – úgy tűnik, nézőszámában sikeresebb a Good Time Boys.

Népszerű bandának tehát népszerű a tribute zenekara is.

Kiss Gergő: Kétségtelen, hogy nagyon sokat számít, hogy az eredeti banda mennyire ismert, népszerű Magyarországon, mekkora tábora van. Tudok olyan zenekarokról is – ilyen például az egyébként kiváló zenészekből álló Frank Zappa Emlékzenekar – akiknek sajnos pont emiatt nem megy annyira jól. A Guns 'n' Roses-t meg a Doors-t különböző generációk ismerik és szeretik, Zappa zenéjét azonban csak egy szűkebb zeneértő réteg értékeli.

Maróthy Zoltán: Abszolút igaz, valószínűleg mi is azért játszottunk leginkább külföldön, mert a Kiss itthon sosem volt igazán népszerű. Mi például a Kiss Forever Band-del főzenekarként játszottunk egy 12000-es oroszországi fesztiválon, pusztán azért, mert a Kiss soha életében nem járt arra, viszont rengetegen szeretik. Ha mi elmegyünk egy ilyen helyre és megfelelően interpretáljuk a műsort, a közönség nagyon hálás ezért.

Zaba: Vagy ott van például Vörös Gabiék zenekara, a Meltdown. A Judas Priest-ért külföldön ma is megőrülnek, itthon viszont jóval kevesebben szeretik.

Maróthy Zoltán: Működik a dolog, csak kicsit többet kell utazni.

Hogyan és miért indult el itthon ez az egész tribute mizéria?

Zaba: Talán mondatjuk, hogy a Kiss Forever Band-del kezdődött. Az ő sikereiken felbuzdulva Hangyáék megcsinálták a Ramones Mániát, azt is szerették az emberek, aztán jöttek szép sorban a többiek.

Maróthy: A Doors zenekar már előttünk megvolt, meg aztán ott volt még a Coda is.

Kiss Gergő: A kilencvenes évek elején, amikor a Doors Emlékzenekar alakult, még nagyon ment az élőzene. Mindenkinek jobban ment a koncertezés, ennek a zenekarnak is hihetetlenül nagy tábora volt.

Maróthy Zoltán: Sajnos tény, hogy csökkent az élőzene nimbusza és azt hiszem, kicsit hiányérzet is van emiatt az emberekben. Régen mindenkinek megvolt a saját zenekara, azzal megcsinált évente 40-50 koncertet, kiadott egy lemezt, meg készített két videoklipet, rendben voltak a dolgok. Ez manapság sokkal nehezebb. A zenészek viszont szeretnek zenélni, a színpadon a helyük, ezért aztán megtalálják mindig azt a fórumot, ahol ezt meg lehet tenni. Például egy tribute zenekarban. Szerintem ez a legfontosabb dolog ebben.

Az mindenestre mutat valamit, hogy idén az EFOTT-on külön tribute színpad volt, a szigeten pedig szinte csak ilyen zenekarok játszottak a táncdalfesztivál sátorban...

Zaba: ...és lehet még tovább is folytatni a sort, a Hegyalja Fesztivál DeWalt színpadán az első nap csak tribute band-ek koncerteztek, méghozzá nagy sikerrel. Sőt, ez évben nem is igen volt fesztivál ilyen zenekarok nélkül. Úgy érzem, idén történt egyfajta áttérés, jövőre már külön figyelni fognak a feldolgozás zenekarokra a szervezők.

Jesse: Szerintem ennek az is az oka, hogy a fesztiválokra rengeteg külföldi érkezik, akiknek nyilván nem mond semmit az, hogy mondjuk a Tankcsapda játszik a nagyszínpadon, viszont arra esetleg kíváncsiak, hogyan játssza egy magyar zenekar például a Guns dalokat.

Apropó, külföldön mennyire megy ez a tribute dolog?

Maróthy Zoltán: Ott ennek már régóta nagy kultúrája van, az egészen kis kluboktól kezdve a komolyabb fesztiválokig mindenütt találni ilyen együtteseket. Külföldön ez teljesen természetes és csak egy dolog számít, hogy jó legyen a produkció. Ha kimentek és jól nyomják a bulit akkor el vagytok fogadva és hívnak vissza titeket jövőre is.

Mit gondoltok, mitől jó egy tribute produkció? Attól, ha autentikusan szólalnak meg a dalok vagy inkább az a lényeg, hogy legyen az egésznek valami sajátos íze?

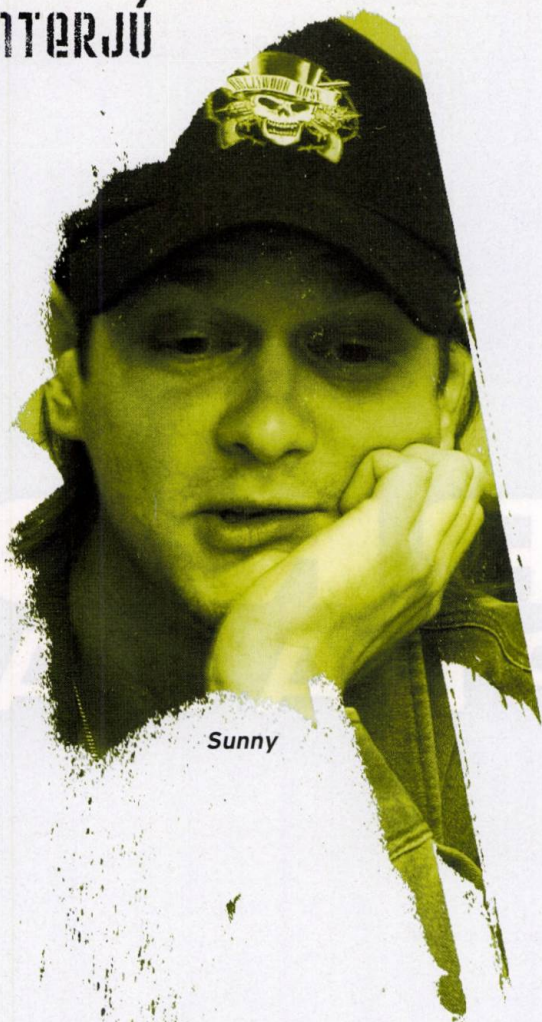
Binges Zsolt: Ez abszolút zenekarfüggő, nyilván mindenki más-képpen gondolja. Nagyon fontos persze, hogy nagyjából eltaláljuk az eredeti hangzást, mert mindenki azt szeretné hallani. De számít az is, mit tesz hozzá az ember zenészként. Az élő zenében az élmény a legfontosabb. Megoldhatod ezt úgy is, hogy ugyanolyan maszkban mész föl, mint az eredeti zenekar, ugyanolyan hangszereken játszol. De ha más megközelítésben próbálsz meg és tetszik az embereknek, akkor az ugyanúgy jó. Mi nem

PRO PLASA

XIV. ker. Komáromi út 11-12
www.zaj.hu

Sunny

feltétlenül játszunk pont úgy a számokat, mint az RHCP, vannak például néha pár perces improvizációk a koncerteken, de az embereknek szerencsére így is tetszik.

Kiss Gergő: Mi az eredeti hangzás és koncertélményt visszaadására törekszünk, úgy, hogy közben zeneileg megpróbálunk a mai követelményeknek is megfelelni. A Doors gitárosánál például voltak azért hamiskás hangok, vagy olyan elszállások, amire egy mai koncerten elhúznák a szájukat a nézők. Az eredeti, nagyon jellegzetes dallamokat, szólókat megtartjuk, de mai hangzással, saját ötletekkel próbáljuk színesíteni, ezáltal hozzá is teszünk valamit.

Maróthy Zoltán: Az alapzenekartól függ elsődlegesen, ki hogy nyúl hozzá a dolgokhoz. Ha én mondjuk én egy Steve Vai cover bandet csinálnék, akkor másfél órán keresztül kapaszkodnék, hogy legalább megpróbáljak hasonlítani, annyira virtuóz ugyebár az előadó. A Kiss esetében egy erősen letisztult rock'n'roll zenéről van szó, itt viszont adott esetben épp az egyszerűség nehezíti meg a zenész dolgát. Ha nekem például egész este egy A-moll lá pentatont kellene játszanom, akkor eléggé unatkoznék a vége fele és nyilván nem bírnám ki, hogy ne szaladjak be egy-két olyan dologba, amit nem csinál az eredeti előadó. Minden attól függ, hogy a kiválasztott kedvenc milyen nehézségi fokon játsza, játszotta a dalokat.

Kiss Gergő: Nálunk a zenekarban a billentyűsnek van a legnehezebb dolga, hiszen Ray Manzarek stílusát utánózni nem könnyű feladat, képzett zenészt igényel.

Zaba: Ha kikerül egy koncertplakátra a Guns'n'Roses, vagy a Red Hot Chili Peppers, vagy akármelyik más banda neve, akkor kötelező minél autentikusabban játszani, hiszen aki elmegy és megveszi a jegyet, az azt szeretné hallani. Nálunk, ha a nehézségi fokot nézzük, akkor Axl Rose és Slash a két legkeményebb dió, nagyon jellegzetes egyéniség mindkettő.

Sunny: Nálunk az alap, hogy mindenki meg van örülve a Gunsért. Lehet, hogy Axl-ék feleannyit sem agyaltak a dalokon, mi viszont a legapróbb részletekig kivesézzük a számokat a próbateremben, hogy hogyan lehetne ezt vagy azt zeneileg minél tökéletesebben előadni. Maximalista vagyok, nekem nagyon fontos, hogy ez tényleg úgy szóljon, olyan gitárokon, olyan erősítő-kön, ahogy tökéletes

Jesse: Még ma is előfordul, hogy nézünk egy koncertfelvételt, amit már vagy harmincszor láttunk és valaki felhörög közben, hogy „nézd már, mit játszott, tekerd vissza!”. Mindig akad valaki, aki észrevesz egy olyan új dolgot, ami számára fontos és bele akarja építeni a játékába.

És hogy állunk a szerzői jogokkal, engedélyekkel?

Maróthy Zoltán: Következő a helyzet: amikor valaki egy az egyben játszik számokat, akkor nem köteles beleegyezést kérni a szerzőtől, ill. jogi képviselőtől. Abban az esetben, ha feldolgozod a dalokat, vagyis a zenét máshogy játszod, akkor már illik, ha pedig adott esetben a szöveget is megváltoztatod vagy magyarul éneklek, akkor már konkrétan le kell adni az anyagot a kinti jogi képviselőnek és amíg nem adnak rá engedélyt, nem játszhatod hivatalosan. Mi az első lemez előtt találkoztunk a zenekarral, fenn is vagyunk a Kiss hivatalos weboldalán mint cover zenekar. Elküldtük nekik a lemezanyagot, amin volt átdolgozás, meg olyan dal is amit megváltoztattunk. Hivatalosan meg kellett kérnünk a jogi képviselőtől az engedélyt, akik ezt szerencsére megadták. Elvileg, ha játszani akarsz valakitől számot, akkor megteheted, de ha te vagy a szervező egy koncerten, akkor a 6%-os jogdíjat ugyanúgy be kell fizetni, mint akármilyen más esetben.

Kiss Gergő: Mi nem láttuk értelmét, hogy kiadjunk egy Doors Emlékzenekar lemezt Doors számokból, hiszen azokat bárki meghallgathatja. Én is úgy tudom, bárki játszhatja a számokat, a fesztiválszervező kötelessége, hogy lejelentse és befizesse a jogdíjat az Artisjusnak, amit a fellépés után elvileg az eredeti zenekar kap meg. Egyszer majd felhívom valamelyik Doors tagot és megkérdezem, mennyi pénzt kaptak a legutóbbi bulinkból.

Binges Zsolt: Igen, le kell adni a műsorközlő lapot, ez Magyarországon minden esetben kötelező.

Találkoztatok már valakivel az eredeti együttesből?

Zaba: Amikor a Velvet Revolver itt játszott aláírásokat is kaptunk a vállunkra. Másnap reggel aztán rohantunk a tetováló szalonba...

Jesse: Csak egyedül a főhőssel, Axl Rose-zal nem találkoztunk még, a többiek nagyon kedvesek voltak.

Binges Zsolt: Idén Prágában a Chili koncert másnapján sikerült összefutni Anthonyékkal kábé két perc erejéig. Decemberben megint jönnek Bécsbe, próbálunk majd ügyeskedni.

Kiss Gergő: Én annyit tudok felhozni, hogy Ray Manzarekkel e-maileztünk, tehát tud róunk. Azt mondta, örül neki, hogy visszik tovább a lángot.

Sunny: És külditek a pénzt! (Röhögés.)

Maróthy Zoltán: Mi már találkoztunk az egész zenekarral és kétszer játszottunk Eric Singerrel, a dobossal. Először Ausztriában, egy Kiss Convention nevű rendezvényen zenéltünk együtt. A második pedig úgy jött össze, hogy valahol Németországban turnézott Alice Cooperrel, láttuk, hogy van egy szabadnapja, szerveztünk a wigwam klubba egy koncertet és elhívtuk. Gondolom, nem kell különösebben magyarázni, hogy milyen élmény az, hogy hátranézel a színpadon és látod, hogy akiért tizenévesen rajongtál, ott játszik mögötted.

Sunny: És rászólsz, hogy mit játszol, dobolj már rendesen!
(Röhögés.)

Tervek?

Sunny: Koncertezünk és írjuk a saját számainkat. Október 11-én a Wigwamban lesz a hároméves születésnap bulink, arra valami nagy meglepetést tervezünk. Nem tudom, mi fog összejönni belőle, de reménykedünk, hogy az egyik eredeti Guns 'N' Roses tag elfogadja a meghívásunkat...

Jesse: Ja, főleg ha az egyik road-ot hívjuk el... (Röhögés.)

Zaba: Aki többet szeretne megtudni erről a rendezvényről, illetve a bandáról, az figyelje a www.hollywoodrose.hu oldalt.

Kiss Gergő: Október 22-én lesz egy koncertünk Budapesten, egyébként meg saját dalainkat csináljuk és ezekből 2007-ben a 15. jubileumra maxi kiadását tervezzük. Minden évben december 8-a környékén (Morrison születésnapja) rendezünk egy Doors Fesztivált, idén december 2-án az Almássy téren lesz ez a buli, ahova tribute zenekarokat és sztárvendégeket szeretnénk majd meghívni. További információk a www.the-doors.hu oldalon találhatók.

Binges Zsolt: A nyári évadot lezártuk a szigettel, most azzal foglalkozunk, hogy a zenekar honlapját összeállítsuk (www.goodtimeboys.extra.hu) ill. kicsit frissítsük a repertoárt, és dolgozunk külföldi koncertek szervezésén is. Klubkoncertekre októbertől lehet ismét számítani, Budapesten az első őszi dátum október 31., helyszín a Süss Fel Nap.

Maróthy Zoltán: Én is figyelmébe ajánlanám mindenkinek a honlapunkat, www.kissforeverband.hu. Egyébként most készítjük a harmadik lemezünket, amihez kijön egy dvd is, utána pedig jubileumi koncertet tervezünk, mert idén 11 éves a zenekar. Kerek szám.

F.T.

Klubrádió

- Már 10 megyében, az ország

területének közel 50%-án hallható

a Klubrádió!

- Negyedóránként hírek, közlekedési

hírek, időjárás-jelentés

- Interaktív, tematikus magazinműsorok

szakértő vendégek közreműködésével

Hallgasson bele! www.klubradio.hu

Budapest 95.3	Gyöngyös 88.9	Keszthely 92.2
Ajka 88.8	Esztergom 98.1	Pápa 92.7
Balatonfüred 91.8	Kecskemét 97.7	Veszprém 90.6

Vélemények... **Hírek**